

■ Bittnet Systems vrea listarea la BVB, pe piața AeRO
PAGINA 2

■ Conducerea noului PNL se reunește astăzi ca să discute pașii fuziunii și strategia politică
PAGINA 3

■ Valentin Ionescu: "Lichiditatea bursei nu ține pasul cu ritmul ridicat de creștere a portofoliilor investitorilor instituționali"
PAGINA 5

GRAM AUR = 142,1646 RON

FRANC ELVEȚIAN = 3,7273 RON

EURO = 4,4821 RON

DOLAR = 3,6868 RON

REUNIFICAREA CATHOLICISMULUI CU ORTODOXIA - EPISODUL AL III-LEA

Perceperea lui Dumnezeu (2)

Vă urez un An Nou fericit!

La mulți ani!

S-a nimerit ca prima parte a acestui Episod să fie publicată puțin înainte de Crăciun și Anul Nou, iar acum BURSA să publice cealaltă parte, în prima sa ediție din anul 2015, astfel că am surprins această trecere de ani între urările de fericire, exprimate în acest articol.

Ca să întregesc simbolul, țin să precizez că, în tradiție iudee, anul 2015 este "al șaptelea an", anul sabiei, anul tertiar (datorilor), anul eliberării datoriilor, anul generozității, anul Smitetului ca manifestare a legământului cu Dumnezeu.

Această parte a doua a Episodului al III-lea este alcătuită dintr-un text excesiv din **NOTE**, ca să zice așa, "tehnic", conținând informații și explicații de natură logică, metafizică și de epistemologie, cu care am considerat că trebuie să-i echipez pe cititorii noștri (despre care sunt conștient că sunt specializați în cu totul alt domeniu), ca să pot trece la Episodul al IV-lea, unde sper să realizez conjuncția dintre credință, rațiune, organizare socială și ceea ce, în opinia mea, este criza de sistem actuală.

Cred că, astfel, voi pune în valoare semnificația intenției de reunificare a Bisericilor catolice și ortodoxe, de-a se pune la lucru întru bine, inclusiv în afaceri.

2015, anul tertiar.

Ca și până acum, avertizez cititorul că lectura **NOTELOR** poate fi dificilă și că nu este obligatorie pentru înțelegerea articolului.

Dar cred că ar fi păcat să nu vă aruncă ochii pe ele, pentru că, prin te informațiile comune în domeniu, mi-am permis observații și interpretări proprii, care nu se regăsesc la alții autori.

PARALIZIA RAȚIUNII

Sunt de acord cu Rebecca Goldstein, care, în "Incompleteness: The Proof and Paradox of Kurt Gödel" (2005), îl consideră pe Kurt Gödel drept "persoana cea mai faimoasă de care probabil că n-ați auzit".

În opinia mea, creația în matematică, logică și metafizică a austriacului Gödel (născut în Brno, în 1906, a murit la Princeton, USA, în 1978), ne privesc mai direct, mai personal, decât "Teoria relativității" lui Albert Einstein, cu care, de altfel, a fost coleg (ca profesor la Universitatea din

Princeton), prieten apropiat, ba chiar se pare că au colaborat pe tărâmul matematicii, la elaborarea Teoriei aceluia, deși logicianul urmărea proiecte din propriul domeniu.

La vârsta de 25 de ani, Gödel a rețezit pretențiile matematicii (de corp unitar care s-ar putea dezvolta "ad infinitum"), construind "teoremele de incompletitudine" în interiorul matematicii de tip "Principia Mathematica" (Bertrand Russell și Alfred North Whitehead, despre fundamentalele matematicii, trei volume publicate în 1910, 1912 și 1913), teoreme care stabilesc necesitatea incompletitudinii de principiu a oricărui sistem teoretic deductiv (sistem conținând teoria numerelor, dar toate teoriile contemporane visează să fie matematizabile), ca să fie asigurată necontradicția și decizibilitatea (stabilirea valorii de adevăr-adevăru sau falsul) propozițiilor teoriei (vezi explicațiile în **NOTA 4**).

(continuare în pagina 11)

NOTA 4

Gödel a arătat că propoziția care exprimă "Paradoxul minciuosului" este constructibilă cu mijloacele sistemelor de tipul "Principia Mathematica".

Prima teoremă de incompletitudine: "În orice axiomatică consistentă (n.a. - necoerentă) a teoriei numerelor, există propoziții adevărate, dar nedemonstrabile formal".

A doua sa teoremă de incompletitudine: "Consistența unei teorii a numerelor nu poate fi demonstrată în însăși acea teorie".

Cele două "teoreme de incompletitudine" demonstrate formal de Gödel pot fi exprimate mai "popolar" într-o singură frază: "Orice sistem teoretic deductiv, satisfăcând de bogat să conțină teoria numerelor, cade, în mod fatal, în propoziții indecidabile" (adică, ajunge la propoziții teoreme asupra cărora nu poate decide, în mod formal, dacă sunt adevărate sau false, rătăcind, astfel, scopul teoriei).

Teoriile deductive sunt structurate în sisteme axiomatiche, construite pe un set de axiome, la care aplicăm un set de reguli de derivare/combinare, ca să rezulte propoziții noi - teoreme -, al căror adevăr este garantat de respectarea criteriilor de consistență (necotrădicție) și completitudine ale sistemului.

Schema formală generală a unei teorii deductive:

1. Partea axiomatică:
1. Termeni nedefiniți;
2. Propoziții primitive (axiome);
3. Reguli de derivare;
4. Termeni definiți;
5. Propoziții demonstrate (teoreme).

(continuare în pagina 11)

IONEL NIȚU: "PUNCT ȘI DE LA CAPĂT. CU CE AR TREBUI ÎNCEPUT"

Pentru înființarea unui Institut de Studii Strategice

● "Țara noastră stă bine la capitolul securitate, însă mai are multe de făcut ca să asigure prosperitatea cetățenilor săi"

Este deja un truism că țara noastră are nevoie de strategii care să fie dincolo de politici, dincolo de oameni care dețin, temporar, diverse funcții, este de părere analistul Ionel Nițu.

Domnia sa susține că avem nevoie de planificarea și analiză strategică, iar înființarea unui Institut de Studii Strategice (ISS) ar putea fi o soluție.

Crearea unui astfel de institut trebuie să vizeze, conform lui Ionel Nițu, cele trei lucruri elementare la care se reduce nevoia oricărui stat și cetățean într-o societate democratică: libertatea, securitatea și prosperitatea.

În opinia analistului, evoluțiile din ultimii 25 de ani - care ne-au demonstrat necesitatea explorării viitorului și proiectării pașilor necesari atinge-

rii viitorului dezirabil - reclamă prezența în peisajul autohton a unui astfel de centru.

Ionel Nițu susține: "Desigur, temporar, diverse funcții, este de părere analistul Ionel Nițu. Domnia sa susține că avem nevoie de planificarea și analiză strategică, iar înființarea unui Institut de Studii Strategice (ISS) ar putea fi o soluție. Crearea unui astfel de institut trebuie să vizeze, conform lui Ionel Nițu, cele trei lucruri elementare la care se reduce nevoia oricărui stat și cetățean într-o societate democratică: libertatea, securitatea și prosperitatea. În opinia analistului, evoluțiile din ultimii 25 de ani - care ne-au demonstrat necesitatea explorării viitorului și proiectării pașilor necesari atinge-

Ionel Nițu

aplica și, adesea, suferă la capitolul integrare și abordare multidisciplinară a diverselor domenii vizate de acele strategii.

A.S.

(continuare în pagina 3)

Jurnal de criză

BARRY EICHENGREEN, ECONOMIST:

Îeșirea Greciei din zona euro ar avea consecințe mai grave decât falimentul "Lehman Brothers"

O eventuală ieșire a Greciei din zona euro ar putea avea consecințe devastatoare, mai grave chiar decât cele cauzate de colapsul băncii americane "Lehman Brothers", în 2008, avertizează economistul american Barry Eichengreen, referindu-se la turbulențele care s-ar produce pe piețele financiare.

În opinia sa, o eventuală decizie a Greciei de ieșire din zona euro va duce, probabil, la retragerea banilor din băncile elene și la prăbușirea bursei, iar în final autoritățile ar urma să introducă controale severe ale capitalurilor. De asemenea, spune Barry Eichengreen, efectele s-ar extinde asupra altor țări, întrucât investitorii vor specula cu privire la următorul stat care ar putea părăsi zona euro.

Dar, Eichengreen este de părere că politicienii europeni vor reuși să ajungă la un compromis, astfel încât Grecia să rămână în zona euro.

"Chiar dacă păstrarea zonei euro va fi costisitoare și dificilă pentru politicieni, destrămarea ei ar fi și mai costisitoare, și mai dificilă", a spus Eichengreen.

La rândul său, Kenneth Rogoff, fost economist al Fondului Internațional Monetar (FMI), a declarat că zona euro este "un dezastu economic, dar asta nu înseamnă că va fi ușor de destrămat". (V.R.)

(continuare în pagina 3)

2014: cel mai bun an din 2005 până în prezent, pentru dolar

● Prețul petrolului s-a înjumătățit anul trecut

Moneda americană, dolarul, a avut, în 2014, cel mai bun an din 2005 până în prezent, pe fondul speculațiilor privind căderea banca centrală a SUA, Federal Reserve, va majora dobanzile anul acesta, în condițiile în care responsabilii cu politica monetară din Europa și Japonia continuă să ia măsuri de stimulare.

În 2014, dolarul s-a apreciat față de toate valutele majore, ca urmare a accelerării creșterii economiei SUA (cel mai rapid ritm din ultimul deceniu). În același timp, euro s-a depreciat pe fondul așteptărilor, tot mai multe, legate de faptul că Banca Centrală Europeană (BCE) va decide, luna aceasta, să cumpere obligațiuni suverane. "A fost un an bun pentru dolar", afirmă, conform Bloomberg, Eric Vi-

lora, strateg la "Wells Fargo & Co." din New York, adăugând: "Moneda americană a înregistrat câștiguri importante. Pe de încheiat programul de relaxare cantitativă (n.r. - achiziții de active) și a semnalat că vor veni majorările de dobândă. Toate acestea, alături de perspectivele fundamentale pozitive și de mulțime de date economice solide, sunt stimulente pentru dolar".

Indicele Bloomberg Dollar Spot, care măsoară dinamica dolarului față de zece valute majore, a urcat cu 11% anul trecut, pe piața din New York, la 1.131,06 puncte, avansul fiind cel mai important din 2005 până acum.

ALINA VASIESCU

(continuare în pagina 2)

ÎN 2014

Statul și Fondul Proprietatea, din nou, sprijinul BVB

Bursa de la București a încheiat 2014 în urcare cu 9,07%, indicele BET ajungând la 7083 puncte, pe fondul unei medii zilnice a tranzacțiilor de 11,7 milioane de euro, mai mare cu 15,4% față de 2013.

Avansul nu este unul spectaculos, în condițiile în care, anul trecut, rulajul a fost impulsionat de oferta Electrica (444 milioane euro), dar și de

răscumpărările derulate, în special de Fondul Proprietatea, dar și de alte companii.

Dincolo de cifre, brokerii văd evoluția pieței noastre de capital în anul trecut drept o consolidare a tendinței de maturizare și un punct de pornire pe calea dezvoltării.

ADINA ARDELEANU

(continuare în pagina 6)

PÂNĂ LA LISTARE,

Dumitrașcu: „Complexul Oltenia trebuie să își externalizeze activele excedentare”

Producătorul de energie pe bază de lignit Complexul Energetic Oltenia (CEO) pare departe de procesul listării, care fusese anunțat, inițial, pentru anul 2013 și amănat, anul tre-

cut, pentru finalul acestui an, după cum a relatat recent ziarul BURSA. Autoritățile se feresc deocamdată să avanseze o dată fermă, întrucât societatea trece printr-un proces de efi-

cientizare și restructurare ce trebuie continuat în forță și în 2015. (A.T.)

(continuare în pagina 4)

CHIS: în pagina 4, articolul „Cifra de afaceri a Complexului Oltenia, în stagnare”

Până când mai poate fi reglementată speranța înainte să dispară?

Noul an a început, ca și ultimii 25 trecuți de la căderea comunismului, tot cu speranța unei vieți mai bune. Autoritățile, atât cele de la noi, cât și cele europene, încearcă, din păcate, doar la nivel declarativ, să sprijine această încredere. Nimic deosebit până aici, doar este vorba de proșterea terenului pentru marile bătălii electorale din 2015 la nivelul unor membri importanți ai Uniunii Europene.

Intr-un articol recent din Financial Times, Tony Barber scrie că "Renzi

CALIN RECHEHA

este ultima speranță a elitei din Italia", pe fondul "marșului populismului de pe continent". Dar de ce s-a ajuns în această situație, în care autoritățile de la Bruxelles folosesc tonuri tot mai amenințătoare față de țările unde tendințele electorale "nu merg în direcția care trebuie"? Oare nu tocmai din cauza pierderii speranței?

Și care vor mai fi promisiunile electorale, în condițiile în care James Rickards, autorul cărților "Războaiele valutare" și "Moartea banilor", a scris recent, pe contul său de Twitter,

că "lumea s-a angajat pe o tendință deflaționistă din cauza datorilor, factorilor demografici și a progresului tehnologic, în timp ce băncile centrale doresc inflație pentru a nu scăpa de sub control datoria publică?".

Într-adevăr, nu doar Europa, ci întreaga lume industrializată suferă acum de pe urma poverii datorilor care nu mai pot fi plătite. Dar nu rămâne, oare, măcar speranța progresului tehnologic pentru găsirea unor noi căi de creștere?

(continuare în pagina 13)

